

[Klaus Hækkerup]

lån til at dække forskellen mellem deres indtægter og udgifter, ganske som man har valgt for indeværende år at gøre det for amtskommunerne? Er det virkelig den styring af økonomien og sammenhæng i den, regeringen vil have, at staten for at undgå en skattestigning låner pengene til kommunerne, og så går staten ud og låner pengene af borgerne igen?

Jeg synes, det er en ualmindelig dårlig måde at skabe et overblik over, hvad der sker i den økonomiske situation. Det er en ualmindelig dårlig måde at sikre, at man får balance mellem indtægter og udgifter; men det er regeringen jo heller ikke kendt for at sørge for.

Et par ord om forhandlingsituationen: Finansministeren siger, at KL ikke binder kommunerne. Det er helt korrekt. Når det alligevel går godt og er gået godt i de mange år, hvor der har været aftaler, er det jo, fordi man i kommunerne dels har levet med truslen om, at der eventuelt kunne komme et lovindgreb, og dels har følt en stor loyalitet over for samfundsøkonomien. Men jeg vil godt sige, at det er helt klart, at KL ikke kan binde kommunerne på dette område, ganske som regeringen ikke kan binde Folketinget.

Det, der er vores problem – og som også er hr. Hjortnæs' problem, når man rejser den debat – er jo, at regeringen forsøger at binde Folketinget. Regeringen forsøger at komme og sige: Nu har vi lavet en aftale med Kommunernes Landsforening, og den har Folketinget bare at tiltræde. Se, så godt spiller klaveret trods alt ikke.

Den egentlige beslutning, det overordnede ansvar for, hvad der skal ske, afgøres ikke ved en forhandling mellem regeringen og Kommunernes Landsforening. Det afgøres ved en forhandling og beslutning i denne sal, og det bør regeringen skrive sig bag øret, også når den går ind til de kommende forhandlinger med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen. Det er derfor, det er vigtigt at få denne debat, førend regeringen går ind og forpligter sig for de næste års økonomi.

Så siger finansministeren, at han regner med, at Socialdemokratiet vil kunne støtte den dagsorden, som de 6 partier har fremlagt her i Folketinget, og finansministeren gennemgår dagsordensforslaget og roser det. Jeg vil godt sige: Der er ikke noget i dette dagsordensforslag, der i sig selv kan støde Socialdemokratiet. Jeg vil

også godt sige: Der er ikke noget nyt i dette dagsordensforslag, det rykker intet, det flytter intet.

Det tager som på alle andre områder, hvor denne regering handler, ikke fat ved de centrale problemer i vores samfund. Regeringen har ikke taget fat i arbejdsløsheden, og regeringen har ikke for alvor taget fat i det store underskud på statsbudgettet. Folketinget står med tre dagsordener, der siger, hvordan man kunne udvide serviceniveauet helt rimeligt og nødvendigt på nogle områder, og så kommer regeringen med et dagsordensforslag, der heller ikke tager fat på de problemer.

Det er den mest intetsigende dagsorden, jeg har set i de år, jeg har været medlem af Folketinget, intetsigende og uden stillingtagen til de problemer, som alle deltagere i denne debat har erkendt helt åbent ligger der. Derfor vil Socialdemokratiet stemme imod denne dagsorden.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal takke finansministeren for det sidste indlæg, fordi jeg jo nu er fri for at stå og læse op af det kopimateriale, jeg har modtaget af, hvad finansministeren sagde i første omgang om den kommunale beskatning.

Det er jo helt rigtigt, som jeg sagde i en kort bemærkning tidligere, at regeringens forudsætning for at gå ind i forhandlingerne er, at der ikke skal ske nogen skatteforhøjelse ude i kommunerne. Jeg er da glad for, at ministeren gjorde sig klart, at det er forudsætningen, for debatten her jo har vist noget andet.

Den har jo ikke, som finansministeren siger, vist, at henholdsvis Socialdemokratiet og SF er fuldstændig lige glade og egentlig ønsker os både det ene og det andet og herunder sandelig nogle skatteforhøjelser. Jeg beder finansministeren være opmærksom på, at jeg også i en kort bemærkning sagde, at det, der sker, når man lader kommuneskatterne stige i forhold til statskatterne, er, at skatterne tynger hårdere på de svagestes skuldre. Derfor er det ikke helt ligetil – heller ikke for en SF'er – at stå og tale om stigende skatter i kommunerne.

Men det kan da blive konsekvensen af, at vi har vedtaget tre dagsordener herinde, som omhandler de tre væsentlige områder: psykiatriområdet, daginstitutionsområdet og hjemmehjælpsområdet og omsorgen for de ældre. Skal de problemer klares, så gøres det ikke